

Zaterdag 15 april 1916.

De Duitschers mogen in geen herbergen of koffiehuisen meer gaan: op de vensters staat aangeduid: "Für Heeresangehörige verboten," of "Nur für Heeresangehörige," waar het hun nog is vergund en dan bij uitsluiting der stadbewoners.

Op de hoeken der straten komen de namen voor van de terechtgestelden op 7 april 11.: drie van Thielt, een van Eecloo.

Oorlogsprentje.TITEL?

Het is avond, de vrouw van een afwezigen politieagent zit alleen. Haar kleine jongen, haar eenige, doet zijn schoolschrijfwerk in een buurhuis, want zuinigheidshalve ontsteekt de moeder geen licht. Het is dus zeer donker in haar huisje. Er wordt geklopt. Ze doet open. In den schijn der straatlantaarn ziet ze twee soldaten:

"Waar is uw man?"

"Onder dienst."

"Hij moet mede naar de Kommandantur."

Ze verschrikt geweldig: "Wat heeft hij misdaan?"

Voor alle antwoord: "Waarom zit ge zonder licht?"

"Uit spaarzaamheid."

"We kunnen dus geen huiszoeking doen. Kom mede."

"En mijn kind, dat hiernaast zit."

"Dat gaat ons niet aan."

"Mag ik hem waarschuwen, mijn kleine?"

"Neen," en mede moet ze.

De agent is intusschen ook in hechtenis genomen. Na drie dagen zijn ze losgelaten en niet ingelicht over de oorzaak van 't gebeurde.

Een heer zei: "Wonderbare wereld de mensch bezit het vernuft en de macht. Het ware hem gegeven van de aarde een paradijs te maken. En wat doet hij? Alle uitvindingen dienen tot verwoesting. Alle ontdekkingen tot menschenlakterij. Wie kan er nog hopen op vooruitgang en beschavingszucht?"

Het is wel zoo, maar de natuur zelve geeft aan den mensch het voorbeeld. Zij vernietigt haar eigen werk. In het begin der week stonden de fruitboomen wit besneeuwd van bloei. Wat heeft het tijd gekost, wat gunstige omgeving, wat milde lucht en warme zonne om dat te verkrijgen. En het resultaat?

Drie dagen storm, regenvlagen, kille temperatuur en al de kruinen wuiven geplukt, met het overblijvend bloeisel voor rijpheid verbeurd, geelachtig tusschen het jonge groen, en de afgeslagen witte bladerkens in de plassen van den grond meedoogenloos vastgeplakt.

Arme menscheid ! Arme natuur !

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)